

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

Předplatné: ročně poštou K 29,-, půlletně poštou K 14.50.

Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla, stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.

Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze, č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov.

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Naučíme se slavit česká výročí.

Málo let je tak bohatých na vzpomínání různých výročí našich reprezentantů v oboru české kultury, jako letošní. Máme příklad. V jednom týdnu jsme si teď současně uvědomili, že před dvěma lety nám odešel do oblastí, v nichž bloudila jeho duše tak často už v dobách, kdy smrtelné bylo mezi námi — český básník a český krasoduch F. X. Šalda; vzpomínali jsme, že před devadesáti lety narodil se nám spisovatel a ředitel Národního divadla F. A. Šubert a zase, že jsme před čtvrtstoletím pochovávali českého spisovatele Jakuba Arbesa. Všichni, které jsme tuto jmenovali, byli též českými novináři, každý z nich vynikal nad průměr české žurnalistiky.

Řeknete snad: jaká jubilea, u jednoho stačí k vzpomínání jakési dvouletí, u druhého čtvrtstoletí a zas devadesát let od narození — jest to nějaké neorganické, násilné.

Není. Každý rok budeme musít nyní dělit mimo církevní výročí a pak data, která určí státní zájem, též na data kulturní. Budeme žít nyní, protože musíme tak žít, podle jakéhosi českého kalendáře kulturního, který by měl být pořizován pro naše účely a pro každý rok pak zvlášť.

Český národ, chráněný Říší, dostává v rámci Protektorátu široké možnosti na poli vzdělání a výchovy. Také na tomto poli budeme musít hospodářit svědomitěji. Ne vymrskat půdu, ale dobře ji obhospodářit, aby výnos byl vydatný také příští léta.

Začneme od čistého jazyka. V slabikáři, na kazatelně i v novinách vybírejme výrazy nejpečlivěji. Spolehlivou oporou a vůdcem bude nám dobrá česká kniha a dobrá divadla. V literárních anketách, které budou pořádány na sklonku kalendářního roku, nemusíme se blýskat, kolik jsme potřebovali z cizí výroby, postačí nám úplně, jestliže jsme přečetli důkladně všechno, co nám daroval český spisovatel. Nebude zájmu a nebude tolik peněz; nebudeme zvědaví na názory mužů, z nichž nejeden byl naším přítelem, jen když byl hostem u našeho stolu. Vydáme se do svých knihoven, které nám zůstaly po předcích a které jsme už sami doplnili českými mozky a českými srdci, jako k pramenům nejživější a nejčistší. - Bude nám sensací, budeme-li hlásit novou českou knihu stejně jako nové vydání staré české knihy. Chceme

čist nejobsáhlejší referáty v tisku právě o českých knihách, obrazech a sochách českých mistrů. Budeme toužit, abychom ta díla nejdříve vlastnili.

Nikolí po smyslu toho slova hmotném, ale duchovním. Plod ducha českých umělců musí vyživiti každý nerv českého národa.

To neznamena, že si dáme klapky na oči, upadneme z jedné chyby do druhé, půjdeme netečně kolem ohňů, které podnítí cizí duchové. Ne, zcela jistě ne — protože duch, velký duch, nikdy nám není cizí a nezná hranic. - Ale skutečně jen velcí duchové budou u nás příště domovem. A nemusíme na ně spěchat. Velký duch se neztratí a český člověk nemusí ho nervosně lícitovat. Český kritik, český žurnalista upozorní na něj včas. Bude úkolem našich lidí, kteří si zvolili za své řemeslo hledání nových pramenů, aby k nim přivedli zástupy. Český člověk dostane pak do rukou věc nejhodnotnější.

Po této oklice vraťme se k letošním výročím české kultury. Neboť toto chtělo být řečeno: Naučíme se slavit česká výročí. Nikoliv tím, že si článku napsaným v největším chvatu připomeneme, jak školák, několik dat ze života českého spisovatele a - podle okolností a vloh listu - upozorníme čtenáře na nějakou pikantní drobnost ze života zemřelého velikána.

Budeme hledat sensace v dílu samém. Budeme slavit jubilea tím, že ke každému z nich učiní vhodnou propagandu naši nakladatelé a knihkupci, kteří se zaslouží o koupi díla. Ve školách upozorní na dílo učitele. A rodiny usednou k četbě, která dávno byla opuštěna. Výročí Šaldovo, Šubertovo i Arbesovo měli jsme slavit - a napříště budeme slavit - tak, že se domůžeme vydání díla všem vrstvám cenově přístupného. A pak dostaneme celé rodiny k četbě. A pak budeme se radovati z objevů, které každý jednotlivec sám učiní nad knihou, o níž dosud neměl skoro zdání. To není fráze, pravíme-li, že poklady myšlenkové i jazykové, které se skrývají v českých dílech, nebyly ještě objeveny.

Národ český teprve teď — a právě teď — musí nastoupiti cestu, která neláka leskem při vstupu a proto nepoutala — nehledejme zde, proč — ale na jejímž konci teprve je zář ryzího zlata a draho-kamů české tvorby, která není z nejmenších ani nejchudších na světě.

—■■■■■■■—

Obvodní správa obecních lesů.

Dne 2. dubna t. r. dohodli se ve Staňkově zástupci 18 obcí našeho kraje na ustanovení jednotné správy svých obecních lesních majetků. Sídlo správy je v Horní Kamenici. Plocha těchto obecních lesů činí 1300 ha.

Pro nejbližší dobu má obvodní správa tyto úkoly: pořízení lesních plánů a kontrolu lesních pozemkových majetků po stránce ohraňování, důkladnější odbornou výchovnou péči probírkami porostů, vysazování neplodných pozemků, zřízení ústřední lesní školky na pozemku 6.5 strychu v Horní Kamenici. Jisto je, že ještě další úkoly čekají na řešení. Snad i území Obvodní správy obecních lesů se poněkud rozšíří podle postupu obdobné akce v sousedních krajích.

Lesní družstvo v Klatovech má také na práci zvelebení lesů, takže během doby s připojením soukromých malolesů selských mohlo by dojít k zdravému sloučení správy všech lesů (kromě velkostatků) pod vedením lesního družstva.

Jinak Obvodní správa obecních lesů, spravujíc tak cenný majetek jako jsou lesy, má za dozor Okresního úřadu povinnost dospět k zvelebení obecních lesních majetků všemi prostředky, za přispění obcí i všeho občanstva.

Lze doufat, že při zjednodušených politických poměrech v obcích (méně debat, stranictví a více plodné práce) a při znamenité situaci na dřevním trhu bude velmi snadno jíti kupředu.

S potěšením zaznamenávám zájem redakce tohoto listu o tyto naše lesní záležitosti v tisku.

Nadlesní Pavel Klus.

Jaromír Pilný:

Rodnému kraji.

Zem chudá úrodou, Bůh do ní zasil kamení
a lesy okrášlil modravým řeky pruhem,
do polí, k cestám kříže rozsil, své znamení,
by člověk v práci žil, druh miloval se s druhem.

Pod kopcem ves se krčí, severák přes ni věje.
Do klubka chaloupky se shlukly doškem kryté
a jedna druhou štítem chrání, teplem hřeje,
když burácí a krajem bouře letí lité.

Toť rodný můj je kraj, mých předků ráj, já mám jej rád,
lnu k němu srdcem, nosím s sebou širým světem,
jak poklad střežím jej a chráním od všech pomluv, zrad.
Chci svatou lásku k němu odkazem dát dětem.

Ctím rodnou ves, jež zpívala mi v kolébce,
v níž život poznal jsem a lásku, k ní se vrátím,
sen věčný v ní chci snít, rov vystele mi měkce
až ve světě, co na cestu mi dala, ztratím.

Eva Medková:

Povelikonoční.

Člověk přivykne bídě, té šedivé sestře
s vyzáblými tvářemi a vyhaslýma očima,
nesoucí na svých shrbených zádech ranec
smetí a odpadků, šourající těžce svými
rozbitými dřeváky neutěšenou ulicí strast-
ných dnů. - Člověk přivykne suchému a
tvrdému krajici chleba, lůžku z hadrů a
zatuhlé pytloviny, zimě a nejhoršímu ne-
dostatku, dokud odmítá zoufalství a kře-
čovitě se zachytává sebemenší naděje,
dokud se nepřidá k těmto vezdejší stras-
tem ještě jedna plazivá, nízká a zdrcující:
pocit, že nejsem nic, nikomu nejsem pro-
spěšný, jen každým opovrhován, sám se
ploužím světem, nikoho nemám, o koho
bych se staral, s kým bych se o tvrdou
kůrku rozdělil, ani žebravé dítě, ani potul-
ného psa. Nic, jsem opuštěný, sám, vyho-
štěný, ponížený před Bohem i před lidmi,
vyvržený na útes nejstrašnějšího pekla,
do zástupu zavržených a přebytečných.

Té bídy, této beznaděje chraňme kaž-
dého z nás. Jak šťastni jsou ti, kteří se
mají s kým dělit o břemeno svých dnů.
Říkají: hle, i kdyby nebesa se řítla, za-
držím je na svých ramenech, neboť pod
nimi žije, dýchá někdo, kdo potřebuje mé
blízkosti, mé péče, ať to je člověk, kvě-
tina, či zvíře. Někde je někdo, kdo se
potěší a posílí v bídě nejvyšší pohlaze-
ním mé dlaně, přátelským stiskem mé
ruky. Jsou však ubozí, kteří nemají niče-
ho podobného, kteří bloudí a putují, tápa-
jíce do prázdna kolem sebe, nemajíce ni-
koho, koho by se zachytili, ani komu by
podali pomocné ruky. Na ty jsme vzpo-
mínali v tyto dny velikonoční, kdy celý
svět se otřásl bolestnou obětí Kristovou
za lepší život člověka na zemi, ach tak
marnou, strašně zbytečnou.

Znovu denně tisíce a tisíce ubožáků je
přibýváno na kříž, znovu denně tisíce a ti-
síce volají k nebesům: „Bože můj, proč
jsi me opustil“. „Bože náš, proč jsi nás
opustil“, volejme my, padněme na kolena
a modleme se před pokorným beránkem
božím, který snímá hříchy světa, aby ne-
zapomínal ani na nejposlednějšího z po-
sledních a zavržených a aby konečně svě-
tlo, mír a láska sestoupily s nedozírných
výšin na zemi a nalezly zde svůj příby-
tek.

A proto jsem vzpoměla smutných, o-
puštěných a beznadějných, neboť Veliko-
noce jsou svátky naděje a svěcený věneček
na mém stole mluví o lásce a míru. Ale
dokud na světě jeden, jediný z nás bude
nešťastný, opuštěný, přebytečný a hlado-
vící, nikdo z nás ostatních nepocítí pra-
vého blaženství a štěstí, neboť dotud lás-
ka na světě nebude domovem a daleko
bude do splnění božího řádu na zemi.

Psaní z kraje pouští
od Staňkováka.

Teheran, 3. dubna 1939.

Milý redaktore!

Včera jsme měli Květnou neděli, před-
zvěst velikonoce a já Tě prosím, abys ten-
to můj dopis přijal též jako velikonoční
pozdrav. Velikonoce, toť svátky jara, pro
mne poněkud jiného, než kdysi. Vzpomínám
na naše jaro, plné vůně a květu, na
zelené louky a vonící lesy a přepadá mne
touha rozběhnouti se tam, do míst dět-
ských let a zapomenout na svět se vše-
mi strastmi. Vzpomínám na naše jarní
vycházky v letech minulých a při vzpo-
mínce je mi dobře i tesknost zároveň.

Jak vypadá u nás, teheranské jaro? -
Na modré obloze pomalu posunuje se ko-
touč slunce a vysílá své paprsky na chlad-
nou zem. Zahrady se zelenají, i stromy
už kvetou. Ale vyjdeš-li za město, marně
hledáš zeleň. Všude, kam oko dohlédne,
žlutá, bezútěšná poušť, jen písek a kame-
ní bez života. Obraz uzavírá hřeben vy-
sokých hor, dosud sněhem pokrytých —
jimž v dálce vévodí věčně bílý Demavend.
Nádherné panorama, ale jen na pohled;
těžký je život pod horami . . .

Vyšel jsem si před časem do pouště.
Věř, že je v ní člověku smutno. Vidíš,
jak nepatrným tvorem jsi. Příroda je mno-
hem mocnější. Došel jsem až k vesnici. Ty-
pická, orientální vesnice, slepená z udu-
pané hlíny. Vchází se do ní branou ve
zdi, která ji cele obepíná. Jdeš uličkou
a kolem Tebe spousta bílých, chlupatých
psů a snědých dětí, s nádhernými, čer-
nými očima. Hliněné chatrče, které slou-
ží za lidská obydlí, nemají oken do ulice.
Jen dveře. Veškerý život odehrává se za
zdi, na dvoře či zahradě, kde lidé žijí,
rodí se i umírají. Štěkot psů, které jsi

vyrušíš z odpolední siesty, přilákal i za-
halené tváře domorodých žen, které se
objeví nad nízkou hradbou, ale okamžitě
zmizí, jakmile se po nich ohlédneš. Pro-
cházím vesnicí v důvěře, že ji opravdu
projdu. Nenalezám však druhého výcho-
du a proto se vracím k bráně, kterou
jsem vešel. Před ní, u basinu, nalézám
několik žen, v bílých plátnech zahalených,
peroucích svým způsobem prádlo. Opo-
dál u hradební zdi hraje si několik čer-
novlasých děcek, mezi nimiž matka kojí
nemluvně, vystavujíc svá snědá, obnaže-
ná nadra sálajícím paprskům slunce. —
Všude ticho a klid, rušený jen zpívaným
vyvoláváním potulného prodáváče pome-
rančů, které má na trpělivém oslíku na-
ložené. . . Vracím se zpět do města, za-
myšlený a pokryt žlutým prachem pouště.
Takový je život Orientu . . .

Milý příteli! Často vzpomínám na naše
přátelství a v duchu se tážím, kdy a jak
se asi sejdeme? Život utíká rychle jako
horský potok pod Šimránem. Již třicet
let se převalilo přes mou hlavu, na kte-
ré je stále méně vlasů. Čtvrtá desítka
mne straší i v noci. Ty tam jsou chvíle
bezstarostného mládí. Zdá se, kamaráde,
že stárneme. V duchu Tě vidím, jak hr-
dě kráčíš vedle sličné channu a vedeš za
ruku kluka s bujarou kšticí (příliš buj-
nou fantisii duchy má pisatel; p. sazeče).
Tvá lysá hlava se rozhlíží po nedokon-
čeném dláždění staňkovského náměstí a
Tvé rty pronášejí skrze zuby Sybilino pro-
roctví: „In šállah, také to náměstí
bude vydlážděno!“ — Snad alespoň
Tvou rakev po něm povevou!

S pozdravem Tvůj

Franta Vacek.

† Vojtěch Vacek.

Za zemřelým předsedou studentského spolku Vpřed.

Ve středu dne 12. dubna opustil náhle
naše řady studentské předseda místního
spolku Vojta Vacek. Odchází nám v něm
nejen dobrý spolkový pracovník, ale též
dobrý kamarád, který svým přímým, ráz-
ným jednáním získal si důvěru nás všech.
Vzpomínáme dnes na den, kdy kolega
Vacek byl velkou většinou hlasů posta-
ven v čelo studentského spolku. Tehdy
měl odvážné plány do budoucna a na-
stínil nám program, kterým chtěl, aby spo-
lek se ubíral. Žel, nebylo mu dopřáno,
aby svoje plány uskutečnil. Osud, který
pokládáme za příčinu jeho náhlého od-
chodu, zhatil jeho plány, vyrval nám ka-
maráda Vojtu z našeho středu a nás po-
stavil před strašnou skutečností: Kamarád
Vojta Vacek již nikdy nepřejde mezi nás,
již nikdy nepovede svojí pevnou rukou
naše schůze, již nikdy neporadí a nepo-
může, kde bylo toho třeba. Loučíme se
s Tebou a ubezpečujeme Tě, že vzpo-
mínka na Tebe v našich srdcích nikdy
nevymizí. -da-

Velocipedy ve velkém
výběru -
veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr
starších opravených pánských i dámských
kol.
JAN MESTL, STAŇKOV.

DIVADELNÍ SPOLEČNOST Karla
Tvrdky zavítala do Staňkova a sehraje
v hotelu U města u Domažlic několik her
činoherních i operetek. Zahajovací před-
stavení 18. dubna operetou „Pro Tebe
maminko.“

Proč dlouho laditi přijímač, když pouhým stisknutím tlačítka dostanete již přesně vyladěný vysílač dle Vašeho přání?

Zázrakem této jednoduchosti jest radiopřijímač

PHILIPS 660.

Přístroj má sedm okruhů, rudé elektronky, dynamický reproduktor, dřevěnou skříňku, velmi silný příjem i krátkých vln. To vše jest zárukou krásného tónu, malé spotřeby a velkého výkonu.

Odhodlal jsem se vyměnit Vám Váš starší radiopřístroj za tento **PHILIPS 660 s tlačítkovým laděním** s nepatrným doplatkem.

Cena přijímače jest 2.600 K. Dá se též přizpůsobiti na proud stejnosměrný. Vyžádejte si jeho předvedení u Vás zatelefonováním na Domažlice číslo 100.

TYP 660

PHILIPS

Radio Kratochvíle,
slouží Vám poctivě a věrně.

Merklínsko vás zve!

Merklín, ryze slovanské městečko, patří mezi staré české osady, obelkané pestrými odkazy historie. Zaslouží si, aby bylo uvědomnělými Čechy hojně vyhledáváno a podporováno. Pobyt v městečku a krásném okolí je nanejvýše příjemný a každý, kdo tam zavítá, zajistí se opět vrátí. Před připojením pohraničních letovisek k Třebíší byl tento malebný horský koutek naší země macešsky pomíjen. Málokdo o něm něco bližšího a zajímavého věděl.

Merklínsko se svým krajovým rámcem stává se do jisté míry náhradou za připojené Chodsko. Merklínsko totiž sousedí s tak zvaným „Poláckem“. Jsou to obce, jejichž obyvatelé mluví podnes svým libozvučným nářečím: „Do Kamenců? — Do Kamenců, tady pojeť huřapanců, kolem svatýho hutrpenců“. — I své rázovité kroje si obyvatelé tohoto „Polácka“ zachovali a mohou se s nimi kdekoli okázale honositi.

Na Merklínsku žije přívětivý, národně cítěcí lid, který zasluhuje pozornosti. Nutno zdůrazniti, že česká vlast, třeba ochuzena o mnohé a zkrušena, je stále zajímavou a krásnou, že není třeba jezdit za hranice. Doba úzkostlivě přikazuje: poznej svůj lid, sbrať se s ním. Poznej svoji domovinu!

Merklín, městečko samotné, leží na nově vytvořeném pošumavském „lžordu“, v krásném šumavském předhoří, asi 28 km vzdušnou čarou západně od Plzně. — Je vzdáleno všeho hluku a kouře. Ve „vytuňských panenských hvozdech“ (ráz šumavský), z města půl hodiny vzdálených, vládne posvátný klid, rušený pouze zpěvem ptactva. Tyto jsou známy hojností zvěře, hlavně srnčí a na jaře zdobí lesy zvláště krásný jarní vřes „Erica carnea“.

Okolní lesy a půda jsou převážným majetkem rodiny velkostatkáře pana J. Pálšyho z Erdödu a jsou zcela volně přístupny. Prosí se proto, aby vzácná libovůle, projevovala v jiných směrech p. velkostatkářem, nebyla zneužita. V bezprostřední blízkosti města nad rybníkem prostírá se půvabný zámecký park, který, bohužel, není veřejnosti přístupný. Škoda! Patřil městu a městská rada svého času zanechala po sobě smutnou památku tím, že se ukvapeně o park ochudila.

Vděčnou a šlédrou náhradou jsou však lesy, jako: panenské lesy vytuňské, Na kacerně, Srnčí hora, Chobol, lesy soběkurské, Černý vrch a j. Vrch Hůrka, vysoko se nad městem vypínající, skýtá

návštěvníku jedinečnou vyhlídku do kraje a uskutečnění dávných snah, zbudovati na Hůrce rozhlednu, bylo by více než záslužné.

Rozlehlé rybníky, v nichž dorůstají kapři, rovnající se svou jakostí kaprům treboňským, poskytují v letě příjemné osvěžení a v zimě příležitost, pěstovati zimní sporty všeho druhu. Nejbližší rybník „Merklínské moře“ se svým pověstným krokodilem, měří 35 ha, je z města pouhé 3 minuty vzdálen a pohled z lesních průseků přes vodní pláň na Merklín i opačně na městys Roupov s hradem je okouzlující.

Poznejte proto Merklínsko! — Poznejte krásu své domoviny, budete spokojeni, ba překvapeni. Železniční spojení je z Prahy přes Plzeň do Přeštic. Odtud autobusem přímo do Merklína (15 minut). Romantický snoubenec, hrad Roupov, vykukující se všech stran, stal se národním strážcem a zve dobré české duše do své náruče, do kraje druhého Chodska — do Merklínska!

(Hrad a rylíři z Roupova objevují se na mnohých listech našich dějin, v hradní zahradě roste nesmírné množství šeríku všech odstínů a výlety na Roupov v době květu jsou velmi vděčné).

S městem i krajem milerádi seznámí členové okrašlovacího spolku m. Merklína a všichni občané. Fr. Sýkorora v N. D.

Staňkov v tisku.

Národní Politika: Po Plzni i Domažlicích, Klatovy i Staňkovy. Český západ se připravuje na letní sezonu. — Příznacné pro pracovitost a poctivě usilí západočeského obyvatelstva poskytnout letním hostům vše, co by jim pobyt v kraji zpříjemnilo, je snaha čtyř největších a nejživějších měst českého západu zvelebit se pokud to dovolí prostředky. Čtyři největší města českého západu Plzeň, Domažlice, Klatovy a Staňkovy dávají do pořádku svou návštěvníku — náměstí... Čtvrtým městem, které vidí základ úpravy města v dobře vydlážděném náměstí, jsou Staňkovy, vzniklé před víc než půl rokem spojením obce Staňkov ves s obcí Staňkov město. Široké, prostorné náměstí, osázené stromovím, se sochou světců uprostřed, je nyní ve stadiu přerodu. Práce rozvržena na tři léta má být letos určitě skončena. Obec, která má na pět tisíc obyvatelů, se nelekla velkého nákladu na náměstí. — Celkový náklad činí

345.000 K a je zajištěn. Obec vyplatila už na mzdách a za materiál 133.000 K. K dispozici má dalších 120.000 K, takže nejbližší platy budou hladce vyrovnány. Zbývající částku uhradí Staňkovy z peněz, jež ušetří ze zřízení školního újezdu. Školní újezd je ve Staňkovech letos po prvé. Pro obec je to výhodné. Dříve ji činil školní rozpočet téměř 120.000 K, nyní bude činit něco málo přes polovinu původního obnosu. Obec tak získá peníze, které bude moci věnovat pohodlně na úhradu dlažby náměstí. Z uvedených případů je patrné, že veřejná podnikavost na českém západě nevymizela, ba ani trochu neochromila. Naopak je chuť do podnikavosti. Dá se očekávat, že po úpravě náměstí čtyř největších měst na českém západě budou následovat i další obce. V zájmu dobrého jména západních Čech jako turistického kraje bylo by si přát, aby těchto obcí bylo co nejvíce. — **Nová doba.** V kamenických lesích bude letos vysazováno více lesní kultury. Správa polesí kamenických na Staňkovsku v příštích dnech zahájí obsáhlé vysazování mladé lesní kultury. Na práce jsou hledány ženy v obcích v kraji. — Ve vytuňském dole „Kreysa II.“ byla přestěhována veškerá těžba uhlí z dřívější jámy v lese na definitivně zbudovaný malodůl u okresní silnice v blízkém sousedství obce Lhoty. Dřívější jámy bylo použito jako větracího zařízení. Prosperita dolu je příznivá a rovněž i stav zaměstnanců. — **Denní listy:** Vzpomely v minulém týdnu 25. výročí úmrtí Jakuba Arbesa. Pro zajímavost uvádíme, že otec spisovatele byl z blízkého Merklína, kde měl dotýčný obuvnickou živnost. — **Večerní české slovo:** Drobnosti ze Staňkova. Slunné počasí poledních dnů vylákalo na staňkovskou plovárnu už několik nedočkavců. Omezili se však jen na opalování na sluněčku. — Po změně státních hranic zůstalo na staňkovsku toliko osm km silnice Plzeň - Haselbach. Poněvadž její povrch se přes zimu značně poškodil, byla nyní asfaltovaná vozovka opravena a opatřena také příslušnými orientačními sloupy pro jízdu vpravo. — Ve čtvrtém čísle téhož listu je otištěn obrázek části staňkovského náměstí s nadpisem: Opravuje se staňkovské náměstí. Pod obrázkem čteme: Ve Staňkovech letos dokončí úpravu náměstí. Vyžádá si to úhrnného nákladu 344.000 K. Staňkovy, které se ucházejí o okresní soud, tím velmi získají.

Z týdne.

beseda na škole (samozřejmě)

Úmrtí. Ve středu v noci zemřel zde náhle v mladistvém věku 21 let pan Vojtěch Vacek, úředník staňkovského pivovaru, předseda studentského spolku „Vpřed“ a vedoucí dorostu míst. Sokola. Zesnulý byl synem říd. učitele Vojtěcha Vacka. Smrt nadějného a oblíbeného syna, bratra, kamaráda a dobrého přítele Vojtěcha Vacka vyvolala v městě značné vzrušení a zármutek všech těch, kdož jej znali. Pohřeb se konal v pátek odpoledne na místní hřbitov.

Podpora museu. Obchodní a živnostenská komora v Plzni udělila staňkovskému museu podporu v obnosu K 200,- na udržování musej. sbírek.

Snátek. V Praze byli min. týdne oddáni pan Josef Matoušek, četn. strážník ze Staňkova a Marie Beldová ze Zásady.

Wenig mluvil do rozhlasu. V pondělí tohoto týdne jsme slyšeli mluvit v pražského rozhlasu spisovatele - rodáka Adolfa Weniga ve vzpomínce na prof. Voborníka.

Osobní. Po mnohaletém záslužném působení odchází z Kvíčovic do Domažlic pan řídící učitel Rudolf Svačina, známý vydavatel školních příruček a všestranný veřejný pracovník v obci a kraji.

Vyhláška. Majitelé domů ve Staňkově se vyzývají, aby do 17. t. m. ohlásili všechny volné byty a místnosti u řídícího učitele německé školy. - Neuposlechnutí tohoto nařízení bude potrestáno pokutou 1000,- K. — Dále se zakazuje, počínaje dnem 12. dubna, pronajímání bytů cizím (přespolním) osobám.

Obecním úřadům! Formuláře „Žádosti o vydání pohr. průkazu“ objednejte v tiskárně tohoto listu.

První bouře. První jarní bouře se snesla nad Staňkovem v noci ze středy na čtvrtek. Několikrát se zabýšelo a zahřmelo.

Dobré rozhodnutí. Likvidující politické organizace v Lounech odevzdaly všechny své památky a písemnosti (též spol. prapor) tamnímu městskému museu, kdež budou tyto dokumenty náležitě a bezpečně uschovány. — Z tohoto dobrého příkladu měly by si vzít vzor také staňkovské býv. pol. organizace. V museu budou dobře darované předměty uloženy - proto je likvidátoři světe na věčné časy místnostem, v nichž žije minulost.

Sjednání zaměstnaneckého odbora úspěšně pokračuje. Národní odborová ústředna zaměstnanecká ustavila Ústředí Jednot dělníků a provedla tak další krok ve sjednocení dělnického odborářství u nás. V ustavující schůzi zvoleno bylo toto předsednictvo Ústředí: Předseda Ant. Štěpánek, místopředsedové: A. Chloupek, K. Krása, A. Petr, V. Slach a J. Striteský, jednatel V. Valchář. Ústředí Jednot dělníků přikročí ihned ke konečnému sjednocení odborově organizovaných dělníků a vytvoří 22 Jednot podle oboru povolání. Tak bude prakticky odstraněna odborová roztržitost a nastoupeny cesty k zachování národní svobody v duchu zásad určených vůdcem českého národa prezidentem dr. Háchou.

Vzkříšení, církevní pobožnost, konaná na Bílou sobotu večer, byla i ve Staňkově slavná. Vzkříšení se konalo v „městečku“ za veliké účasti lidu z celého okolí. V ulicích, kudy se průvod ubíral, byla až na výjimky slavnostě osvětlena okna.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované červené a černé, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvědčené jakosti

za levné ceny s dovozem kamkoli dodá

F. KREYSA, STAŇKOV

Vlastní doly „DOBŘE ŠTĚSTÍ“ V DOBŘANECH.
Osvědčené vzduchem prané UHLÍ.

Nové ceny za holičské a kadeřnické práce byly stanoveny okresním úřadem vyhláškou, vydanou na popud společenstva holičů.

Sokolstvo.

SOKOL STAŇKOV. V krátké týdenní době ztrácí naše jednoty dva členy, kteří navždy opustili naše řady. Na Boží hod velikonoční jsme doprovodili na poslední cestě svého věrného příslušníka a spoluzakladatele jednoty, 87letého bratra Jakuba Kreysu a včera jsme nesli v táž místa 21letého nadějného cvičitele a vedoucího dorostenců, bratra Vojtu Vacka, jehož náhlá smrt překvapila a zbolela. Nad dosud čerstvými rovy jmenovaných bratrů skláníme se v úctě a díkůvzdání před jejich světlou památkou, již si na jejich sokolská srdce vždy zachováme!

— Br. Frant. Libra, doz. finanční stráž ve Staňkově, byl služ. přemístěn do Dolní Kalné u Jilemnice a při přestupu z naší jednoty se loučí se všemi, kteří ho znali nebo se naň pamatují.

— Žactvo naší jednoty se připravuje k svému tradičnímu podniku: k dětské besídce 1. května v sokolovně. Bude to svátek našich malých káňat, k němuž zveme všechny rodiče.

— Všechny složky jednoty pravidelně cvičí: žákyně, dorostenky a ženy v pondělí a ve čtvrtek, žáci, dorostenci a muži v úterý a v pátek.

VI. OKRSEK (staňkovský) ztrácí svého starostu, bratra Rudolfa Svačinu, řídícího učitele v Kvíčovicích, který odchází na nové působiště do Domažlic. - Všechno členstvo, sdružené v nejmladším a nejzápadnějším okrsku sokolského bratrstva, želi upřímně odchodu svého vynikajícího funkcionáře a děkuje mu za jeho dobré „sokolování“ v kraji. V novém působišti nalezní, bratře Svačino, stejnou cestu k sokolské bráně domažlické a plň svůj život i nadále vírou v dobrou budoucnost. Na shledanou!

Biografy.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 16. dubna o 8. hodině večerní americký sensační film: Elektrické křeslo. Dodatek: Zvukový žurnál.

Bio Sokol Koloveč předvádí v neděli 16. dubna v 8 hodin večer českou filmovou veselohru: Milování zakázáno. Dle románu J. Sedláka.

Městské divadlo v Plzni. Dnes v sobotu odpoledne Paganini, večer opereta Srdce za milion, v neděli dopoledne Červená Karkulka, odpoledne Na šťastné planetě, večer Srdce za milion.

Písemnictví.

5. SEŠIT VI. vydání „Společenského katechismu“ Jiřího St. Gutha-Jarkovského právě vyšel a obsahuje rady o zařízení a úpravě bytu, pozvání, komu přednost, chování na ulici, v sadech, v tramvaji, pudrování, úbor na ulici a j. K dostání u knihkupců. Dr. J. K.

X. VŠESOKOLSKÝ SLET jest název nejenom sletového filmu, ale i nového sborníku, který obsahuje všechny významné projevy tisku z posvátných dnů národních, které tehdy s Prahou jsme prožívali. Cena K 12,-. Objednávky přijímá redaktor sborníku V. J. Krýsa, Praha-Strašnice, Bohdalecká 521.

DEKUJI touto cestou všem, kdož našeho bratra a dědečka

JAKUBA KREYSU,
kloboučnického mistra na odpočinku,
na poslední cestě vyprovodili.

Zvláště děkuji za korporativní účast jednotě Sokol, vesskému hasičskému sboru, společenstvu různých živností, panu děk. P. F. Hruškovi za krásný proslov nad otevřeným hrobem a všem dárcům květin.

Jménem příbuzenstva:

LUDVÍK PŘÍBRSKÝ.

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

SOUSEDSTVO OBCE MOČERAD
prodá větší množství
kapří násady

ve váze od 10-35 dk. Zájemci, hlaste se nejdéle do 19. dubna u V. Vrby, hostinského v Močeradech. Cena dle dohody.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

(Staňkov, Husova, budova pošty I. patro)